

P. 88. Dans «por la noche, después de comer, como no había peligro de ver a Teresa, la cruzaba velozmente [la calle]», on n'a pas le sens de 'dès que' mais le sens causal. La succession «imparfait+imparfait» ne permet pas de déterminer le sens de *como*: le contexte — la situation (élément non pris en considération dans cette étude) — est ici capital.

La syntaxe espagnole étant très délaissée, il est bon que des travaux de ce genre invitent à s'y pencher; la discussion est toujours féconde.

Bernard POTTIER

WILLIAM JAMES ENTWISTLE: *Estudio lingüístico del catalán y valenciano*. Traducción y notas de RAFAEL FERRERES. Valencia, Instituto de Literatura y Estudios Filológicos (Institución Alfonso el Magnánimo), 1954. 84 pàgs. («Biblioteca de Filología», III.)

El llibre del malaguanyat Prof. W. J. Entwistle sobre les llengües peninsulars¹ ha estat l'obra fonamental per a la formació dels romanistes i hispanistes de llengua anglesa en l'aspecte lingüístic. D'aquest llibre, el Sr. Rafael Ferreres n'ha publicat, traduït al castellà, el capítol iv, dedicat a la llengua catalana. Encara que el títol anglès d'aquest capítol és *Catalan*, el traductor n'ha fet, en la seva versió, *catalán y valenciano*. La publicació del llibret a València sembla donar-nos la raó de l'esmentada modificació del títol (la qual àdhuc pot haver ajudat a fer que fos inclòs entre les publicacions, de tema valencià, de la institució editora). Citem a dir, però, que, objectivament considerat, no hi ha res que justifiqui aquesta modificació, com sap molt bé el mateix traductor; d'altra banda, ens és grat de proclamar tot seguit que el Sr. Ferreres ha traduït en el transcurs de tot el text, amb tota honradesa, per la denominació exclusiva de *catalán* el corresponent terme anglès.²

La tasca del Sr. Ferreres ha estat, ultra la traducció, la d'escriure un pròleg, on ens fa saber l'autorització que li havia donat el Prof. Entwistle per a la traducció d'aquest capítol, i d'afegir, sempre entre [], les indicacions bibliogràfiques més indispensables de les publicacions sobre filologia catalana en general i, com és natural, de les que tracten concretament del valencià. Es destaquen les llargues notes de l'acabament del llibre (pàgs. 64-68), on són valorats el sentiment d'independència lingüística dels valencians en relació amb el català del Principat i els trets diferencials valencians en el conjunt del català comú.

A.-M. BADIA i MARGARIT

1. *The Spanish Language, together with Portuguese, Catalan and Basque* (Londres 1936). Vegeu-ne una recensió dins *ER*, I (1947-1948), 201-203.

2. Només hi ha una excepció: el títol de la pàg. 20, que diu, traduït, «El catalán, el valenciano y sus vecinos» (original: «Catalan and its neighbours»); fora d'aquest cas, l'anglès *catalan* és traduït sempre per *catalán* tot sol (el títol de la pàgina 59: «El renacimiento del catalán y del valenciano», ja correspon a l'original, que diu: «The revival of Catalan and Valencian»). Altrament, el Sr. Ferreres ha estat tan fidel en la seva traducció, que deixa les formes del català comú tal com les escriví Entwistle, encara que en posseeixin una d'específica diferencial en valencià; per exemple: *vuit* (pàg. 26), l'increment *-eix-* (pàgs. 34-35), el subjuntiu en *-i* (pàg. 60), i tants d'altres.